

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Bleandura Oleg cu avocatul său Popa Marin, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 aprilie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Bleandura Oleg XXXX, născut la XXX, originar din or. XXXX și domiciliat în mun. XXXX, com. XXXX, str. XXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.03.2015 – 19.04.2016 (prima instanță);
2. 18.05.2016 – 14.09.2016 (instanța de apel);
3. 18.11.2016 – 15.02.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 aprilie 2016, Bleandura Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale și admisă parțial acțiunea civilă intentată de către partea vătămată Mihaila Nicolai. S-a încasat de la SA „Grawe Carat Asigurări” în beneficiul părții vătămate Mihaila Nicolai suma de 127097,98 lei cu titlu de prejudiciu material. S-a încasat de la Bleandura Oleg în beneficiul părții vătămate Mihaila Nicolai, suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 27.12.2014, ora 08:30, inculpatul Bleandura Oleg, conducând autocamionul de model „Iveco Ford”, n/î „XXXX”, pe str. Tăbăcăria Veche, mun. Chișinău, a intrat cu autocamionul pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău, pe care lipsește marcajul și indicatoarele 5.37.1 - 5.41.3 „Direcțiile de deplasare pe benzi”. Nu a determinat corect banda de

circulație, a început a efectua manevra de întoarcere, fără a ocupa poziția de lângă axa drumului și s-a tamponat cu automobilul de model „Mercedes 220”, n/î „XXXX”, condus de Mihaila Nicolai, care se deplasa în aceeași direcție pe banda extremă stânga. În rezultatul accidentului, lui Mihaila Nicolai i-a fost provocată vătămare corporală medie. La efectuarea manevrei de întoarcere, inculpatul Bleandura Oleg a încălcat prevederile pct. 42 alin. (1), (3) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că: *„determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare. Pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”* și prevederile pct. 40 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că: *„înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să se apropie din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens, sau de marginea stângă a carosabilului cu circulația în sens unic”*.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Bleandura Oleg în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, - încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și sănătății persoanei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procurorul, Balan Veaceslav, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Bleandura Oleg să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 2 ani, invocând în motivare că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă or, aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport este prea blândă iar sentința urmează a fi casată;

- prima instanță nu a luat în considerare că Bleandura Oleg nu și-a recunoscut vinovăția timp de 16 luni și nu a întreprins nici o măsură îndreptată spre recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate prin infracțiunea comisă;

- în privința inculpatului Bleandura Oleg urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport, deoarece

mijlocul de transport este un izvor de pericol social sporit pentru participanții la trafic.

3.2. Partea vătămată Mihaila Nicolai, solicitând casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, inculpatul Bleandura Oleg să fie pedepsit mai aspru, cu încasarea de la acesta în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime deplină de 20000 lei, invocând că:

- prima instanță corect și întemeiat a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului Bleandura Oleg privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerare faptul că în acțiunile inculpatului nu sunt prezente circumstanțe atenuante care ar putea determina coborârea până la limita de jos a pedepsei amenzii și la înlăturarea pedepsei complementare de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport;

- este prea blândă pedeapsa stabilită în raport cu fapta comisă, urmările provocate și atitudinea iresponsabilă a inculpatului;

- suferințele morale, au fost cauzate și de faptul că este lipsit de posibilitatea de a se deplasa cu mijlocul de transport care i-a fost distrus, fiind nevoit să utilizeze alte mijloace de transport alternative, contrar planurilor și aspirațiilor sale.

3.3. Avocatul Popa Marin în numele inculpatului Bleandura Oleg, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Bleandura Oleg să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând în argumentare că:

- prima instanță a dat apreciere juridică greșită circumstanțelor de fapt care au avut loc la momentul producerii accidentului rutier or în cadrul cercetării judecătorești toate probele cercetate demonstrează nevinovăția inculpatului;

- sentința este neîntemeiată și ilegală, nu are suport legal și probatoriu, nu este bazată pe probe concludente, utile și pertinente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri;

- a avut loc o încălcare gravă a drepturilor și intereselor inculpatului garantate de art. 6, 13 CEDO, or, declarațiile martorului Bordian Mihail demonstrează că partea vătămată conducea automobilul cu o viteză excesivă și nu a frânat pentru a stopa mijlocul de transport;

- organul de urmărire penală nu a examinat circumstanțele obiectiv, iar dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului;

- motivarea sentinței este arbitrară, probele le-a interpretat intenționat greșit, iar sentința este contrară prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, deoarece nu s-a făcut trimitere la prevederile art. 64 pct. (3¹) Cod penal, fără a indica în partea

dispozitivă a sentinței că inculpatul dispune de dreptul de a achita amenda în termen de 72 ore din momentul în care hotărârea devine executorie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită deplin prin probele acumulate la dosar, apreciate în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cercetate nemijlocit în ședința de judecată și verificate de către instanța de apel, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor și anume prin:

- declarațiile părții vătămate Mihaila Nicolai (f.d. 24, 116-117, vol. I; f.d. 31, vol. II);

- declarațiile martorului Dilimarschi Alexandru (f.d. 221-224, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.211/D din 27.01.2015, prin care se probează că la Mihaila Nicolai s-au constatat următoarele leziuni corporale: fractura tasată, gradul I, a corpului vertebral L5 și fractura liniară a corpului vertebral L5 cu fragmentarea corpului vertebral, plagă contuză în regiunea supraorbitală stângă, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie (f.d. 19-20, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.12.2014, în care este indicat locul accidentului și locul amplasării unităților de transport după accident, schița la procesul-verbal de cercetare la fața locului, și fototabelul anexat la procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 5-12, vol. I).

Astfel, instanța de apel a reținut că versiunea înaintată de către partea apărării precum că, inculpatul s-a asigurat înainte de începerea manevrei de virare la stânga și că partea vătămată este vinovată că s-a lovit în automobilul condus de către inculpat, constituie o modalitate de apărare și de eschivare de la răspunderea penală, or aceste afirmații sunt combătute prin totalitatea probelor prezente la materialele dosarului.

La fel, instanța de apel a reținut că însuși inculpatul a declarat că a decis să vireze la stânga. La fel, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.12.2014, se demonstrează cu certitudine că, în locul unde inculpatul a intenționat să vireze la stânga nu este nici o intersecție și nici un drum adiacent la stânga. Din declarațiile inculpatului rezultă că acesta a început virarea la stânga, intenționând să treacă pe sensul opus, cu scopul de a se întoarce pe un drum cu circulația dublu-sens, care are cel puțin două benzi într-o direcție, circumstanțe care demonstrează că,

inculpatul a încălcat prevederile pct. 42 alin. (3) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia, pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit că în acțiunile inculpatului Bleadura Oleg sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, sentința acesteia fiind motivată amplu și fiind întemeiată pe cumulul de probe administrat la cauza penală.

Cu referire la argumentul părții apărării invocat în cererea de apel precum că, în cadrul urmăririi penale lui Bleadura Oleg i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prin respingerea demersului acestuia de efectuare a expertizei autotehnice, instanța de apel a atestat că prima instanță a admis demersul părții apărării privind numirea expertizei autotehnice în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor și a factorilor care au stat la baza producerii accidentului rutier, fapt confirmat prin încheierea primei instanțe din 01.09.2015 (f.d. 140, vol.I). În acest sens, Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General al Poliției a întocmit raportul de expertiză nr.8100 din 16.10.2015 (f.d. 144-148, vol. I).

În acest context, instanța de apel a notat că prima instanță a conchis corect că, raportul de expertiză nr.8100 din 16.10.2015 nu poate fi pus la baza emiterii sentinței în speța examinată, or fără implicarea primei instanțe, cu scopul de a respecta dreptul părților la apărare, experților le-au fost puse întrebări care se refereau la date fixe „47-49 km/h”, „momentul declanșării obstacolului pentru circulație și pînă la momentul tamponării timp de 1 minut”, „a observat obstacolul pentru circulație la o distanță de 10-20 metri de la începutul intersecției”, date referitoare la distanță și timp, care nu rezultă din măsurători cu aparate destinate acestui scop, dar își au originea în percepția subiectivă a celui care a comunicat datele respective. Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a conchis corect de a nu se baza pe datele referitoare la distanță și timp, care sunt diferite în dependență de percepția subiectivă a fiecărei persoane, dar nu rezultă din măsurători exacte cu mijloacele destinate acestui scop.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul părții apărării precum că, urmărirea penală a fost efectuată superficial și tendențios, fără a administra suficiente probe referitoare la învinuire, încălcându-i lui Bleadura Oleg dreptul la un proces echitabil, or contrar celor invocate de către partea apărării, instanța de apel nu a constatat încălcarea legii penale și procesual penale de către organul de urmărire penală în legătură cu cazul dat, iar apărarea nu a prezentat probe în acest sens, dar s-a rezumat la a enunța argumente declarative.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiate și motivele părții apărării, precum că declarațiile martorilor Bordeian Mihail și Cucuș Vitalie

demonstrează nevinovăția inculpatului și acțiunile/inacțiunile părții vătămate, care a condus mijlocul de transport fără o prudență sporită or, reieșind din declarațiile martorilor Bordeian Mihail, Doroș Tudor și Cucuș Vitalie, instanța de fond a conchis corect că, acestea sunt utile doar în partea care acestea se referă la numărul de benzi și faptul producerii accidentului, deoarece martorii respectivi au comunicat date referitor la timp (Doroș Tudor - 3-5 secunde), distanță (Doroș Tudor - 700 metri) și viteză (Bordeian Mihail 100 km/h), iar aceste date sunt rezultatul percepției subiective a persoanei. Datele respective pot fi stabilite doar prin măsurări cu aparate și/sau metode speciale. Prin urmare, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe precum că la emiterea sentinței nu pot fi luate în considerare probe care sunt bazate pe percepția subiectivă a persoanei referitor la distanță și timp.

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentul părții apărării precum că, instanța de fond a încălcat prevederile legii procesual penale, deoarece nu a făcut trimitere la prevederile art. 64 pct. (3¹) Cod penal, or această omisiune nu constituie temei legal de casare sau modificare a sentinței primei instanțe și în afară de aceasta, nu-1 privează pe inculpat de dreptul de a executa prevederile legale respective, indiferent dacă acest fapt a fost indicat sau nu în sentință.

Cu referire la cererile de apel declarate de către partea acuzării și de către partea vătămată, în care a fost criticată sentința în partea stabilirii pedepsei, instanța de apel a menționat că argumentele invocate în acestea sunt neîntemeiate, or la stabilirea pedepsei prima instanță corect a ținut cont de impactul faptei prejudiciabile asupra victimei, de circumstanța atenuantă stabilită în privința inculpatului, de faptul că infracțiunea săvârșită, potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă și reieșind din limitele maxime și minime ale pedepsei stabilite de art. 264 alin. (1) Cod penal, precum și din faptul că, inculpatul nu a manifestat dorința de a executa munca neremunerată în folosul comunității, prima instanță corect a hotărât ca lui Bleandura Leonid să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, fără aplicarea pedepsei complementare alternative.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că sunt neîntemeiate și argumentele precum că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise și că pedeapsa aplicată nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale, or reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată de către prima instanță inculpatului sub formă de amendă - 150 de unități convenționale, este una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și corijare, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lui față de membrii societății.

Cu referire la criticile privind acțiunea civilă intentată în cadrul acestui proces penal, instanța de apel a relatat că prima instanță a conchis corect de a reține argumentul reprezentantului părții civilmente responsabile SA „Grawe Carat Asigurări” cu referire la art. 2, 22 alin. (7) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, și anume că, nu este întemeiată suma de 142024,34 lei, deoarece se solicită suma pentru reparație, care este nerezonabilă tehnologic (fapt confirmat prin raport), iar părțile rămase neavariate rămân la proprietar și nu sunt transmise asigurătorului, respectiv, prima instanță corect a stabilit suma de despăgubire pentru deteriorarea automobilului în mărime de 125902,88 lei (167 870,50 lei (costul mediu de piață conform raportului de evaluare) - 25% (valoarea auto reziduală)), precum și de a încasa de la SA „Grawe Carat Asigurări” și sumele necesare tratamentului părții vătămate.

Ce ține de prejudiciul moral, instanța de apel a notat că prima instanță a conchis just de a ține cont de gradul suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice și corect a stabilit prejudiciul moral în mărime de 5000 lei, de a fi încasat în beneficiul părții vătămate, ținând cont de circumstanțele cauzei și de suferințele fizice ale părții vătămate.

În aceeași ordine de idei, cu referire la argumentul apelantului referitor la faptul că, suma de 5000 lei acordată de către instanța de fond nu acoperă prejudiciul moral cauzat, instanța de apel a indicat că suma respectivă, spre deosebire de cea de 20000 lei pretinsă de către partea vătămată, este în măsură să asigure un echilibru între îmbogățirea fără justă cauză și satisfacția echitabilă, motiv pentru care, instanța de fond a conchis corect de a respinge în rest pretenția respectivă ca neîntemeiată.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Blandura Oleg cu avocatul său Popa Marin, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 13) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Blandura Oleg să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului;

- prima instanță a apreciat greșit probele administrate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, deși s-a stabilit cu certitudine că acțiunile lui Bleandura Oleg nu întrunesc elementele unei infracțiuni;

- instanța de apel a respins cerințele invocate în cererea de apel și a scanat conținutul textului din apel, care contravine circumstanțelor de fapt ce au avut loc, lăsând fără apreciere și interpretând diametral opus probele administrate și cercetate;

- potrivit raportului de expertiză autotehnică nr.8100 din 16.10.2015, s-a constatat ca conducătorul automobilului de model Mercedes E200 cu n/î „XXXX” deplasându-se cu viteza de 47-49 km/h dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării obstacolului (autocamionului Iveco Ford cu n/î „XXXX”) aplicând frânarea;

- conducătorul autovehiculului Mercedes E200 cu n/î „XXXX”, Mihaila Nicolai, a dat declarații mincinoase, iar acuzatorul de stat le-a susținut, și le-a pus la baza înaintării învinuirii, deși partea vătămată a încălcat grosolan prevederile pct. 3, 45 pct. (1), (2) și 47 a RCR, ca rezultat al încălcării nominalizate fără a se asigura, fără a aplica frâna și a stopa mijlocul de transport, având o viteză excesivă, a comis impactul cu autocamionului Iveco Ford cu n/î XXXX , care din timp a adoptat banda extremă stânga pentru a efectua manevra de întoarcere, având semnalizatorul stâng pus în funcțiune, iar conducătorul automobilului Mercedes în situația dată urma a se conforma cerințelor pct. 52 alin. (1) a RCR, conform căruia vehiculele se depășesc numai pe stânga. Ca excepție vehiculele ale căror conducători au semnalizat intenția de a schimba direcția spre stânga și au început efectuarea acestei manevre ... se depășesc pe dreapta, dacă pentru aceasta exista spațiu suficient;

- instanța de apel își motivează decizia punând la bază declarațiile martorului acuzării Dilimanschi Alexandru, care la urmărirea penală nu a fost audiat, a fost adus doar în instanța de judecată de către partea vătămată, acesta fiind un coleg de serviciu al părții vătămate și la momentul producerii accidentului rutier nu s-a aflat la fața locului. Însă a venit după ce circumstanțele producerii accidentului rutier au fost examinate de agenții constatatori și numai după ce a fost telefonat de către partea vătămată să vină, și să-i ia automobilul deteriorat de la fața locului. Raportând declarațiile acestui martor în coraborare cu declarațiile martorilor oculari ai accidentului rutier Bordian Mihail, Cucos Vitalie și Doroș Tudor, care s-au aflat nemijlocit în preajma producerii accidentului rutier, deoarece toți activează acolo, s-au dovedit a fi eronate;

- declarațiile părții vătămate Mihaila Nicolai trezesc dubii privind veridicitatea acestora, neconcordanța declarațiilor acestuia constă în faptul că distanța de la finele intersecției pînă la locul accidentului este de 14.20 metri și nu de 20 metri și că la întrebarea avocatului acesta a indicat că carosabilul are 3 benzi de circulație deși acuzatorului i-a relatat despre 2 benzi;

- declarațiile de la urmărirea penală date în calitate de parte vătămată cât și cele date în cadrul cercetării judecătorești vin în contradicție cu declarațiile primare de la urmărirea penală date sub formă de explicații și anume: „*Se deplasa pe a doua bandă de circulație. În timpul deplasării în fața sa la o distanță de 20 metri, pe prima bandă se deplasa un camion care brusc a schimbat direcția de deplasare și el nu a reușit să frâneze tamponându-se cu camionul.*”;

- declarațiile părții vătămate demonstrează că conducătorul Mihaila Nicolai nu a întreprins măsurile din timp de a stopa mijlocul de transport la momentul apariției obstacolului, și anume regulamentul circulației rutiere prevede expres că în caz de apariție a obstacolului conducătorul urmează să întreprindă măsura de frânare pînă chiar la limita stopării definitive, conform art. 45 (1), (2), pct. a) RCR;

- nevinovăția lui Bleandura Oleg se demonstrează prin declarațiile martorilor Bordian Mihail, Cucuș Vitalie și Doruș Tudor, care demonstrează faptul că partea vătămată conducea automobilul cu o viteză excesivă, nu a frânat în nici un fel pentru a stopa mijlocul de transport în momentul apariției în câmpul său de vizibilitate a camionului, mai mult ca atât urma să se deplaseze pe banda nr. 2 deoarece camionul deja se afla pe banda nr.3, în cedarea trecerii autovehiculelor ce se deplasau în sens opus, conducătorul Bleandura Oleg a adoptat din timp banda extremă stînga înainte de a efectua manevra de întoarcere, asigurându-se regulamentar, punând în funcție semnalizatorul stînga;

- învinuirea se combate și prin declarațiile inculpatului Bleandura Oleg, care nu au fost infirmate de organul de urmărire penală;

- urmărirea penală a fost efectuată superficial și tendențios, fără a fi administrate suficiente probe în învinuirea lui;

- a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin refuzul în cadrul urmăririi penale să fie dispusă efectuarea expertizei autotehnice pentru a stabili vinovăția sau nevinovăția inculpatului conform prevederile art. 19 alin. (3) și 254 Cod de procedură penală;

- analizând materialele cauzei, circumstanțele producerii accidentului rutier, a tuturor probelor cercetate, acumulate în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că șoferul Bleandura Oleg, nu a încălcat prevederile regulamentului circulației rutiere, iar impactul dintre autovehicule s-a produs datorită nerespectării Regulamentului Circulației rutiere de către conducătorul Mihaila Nicolai, fapt confirmat prin raportul de expertiză autotehnică nr.8100 din 16.10.2015, schema

accidentului rutier, procesul verbal de examinare și verificarea stării tehnice a unității de transport, precum și a declarațiilor lui Bleandura Oleg, a martorilor oculari ai accidentului: Bordian Mihail, Cucuș Vilalie și Doroș Tudor, din care considerent acțiunile șoferului Bleandura Oleg nu întrunesc elementele căreiva infracțiuni;

- instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate și în motivarea deciziei a utilizat argumentele procurorului, iar Bleandura Oleg a fost condamnat în lipsa cărorva probe care ar fi demonstrat vinovăția acestuia;

- decizia instanței de apel este ilegală, or la baza acesteia au fost puse declarațiile neveridice a părții vătămate, deși în baza aceluiași declarații a fost efectuat și raportul de expertiză autotehnică, care însă nu a fost luat în considerare de instanța de apel, indicând că nu a elucidat toate circumstanțele producerii accidentului rutier, prin ce instanța de apel a creat un precedent negativ, prin care rapoartele de expertiză efectuate la solicitarea părții acuzării sunt apreciate just, iar în speță raportul de expertiză efectuat la demersul părții apărării, pentru instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele producerii accidentului rutier.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Ghervas Iurie, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, indicând astfel cu referire la afirmațiile recurenților că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, ce constituie temei pentru recurs, că, judecând cauza, instanța de fond și de apel, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect au încadrat acțiunile făptuitorului.

În acelaș timp, din conținutul recursurilor, se evidențiază că recurenții, de fapt, își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Concomitent, a specificat că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Lecturând conținutul cererilor de apel, în coraport cu decizia instanței de apel, se constată că instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Invocând ca temei pentru declararea recursului art. 427 pct. 13) Cod de procedură penală, precum că a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului, recurenții nu și-au motivat în acest sens recursul și nu au indicat care anume lege mai favorabilă a intervenit.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurenții indică ca temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 13) Cod de procedură penală, și anume cazurile când „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului*”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În privința criticilor recurenților, prin care aceștia manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, aceștia încercând să impună propria opinie subiectivă asupra aprecierii probelor administrate în prezenta cauză penală, relatând în acest sens că „*prima instanță a apreciat greșit probele administrate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, deși s-a stabilit cu certitudine că acțiunile lui Bleandura Oleg nu întrunesc elementele unei infracțiuni; instanța de apel a respins cerințele invocate în cererea de apel și a scanat conținutul textului din apel, care contravine circumstanțelor de fapt ce au avut loc, lăsând fără apreciere și interpretând diametral opus probele administrate și cercetate; instanța de apel își motivează decizia punând la bază declarațiile martorului acuzării Dilimanschi Alexandru, care la urmărirea penală nu a fost audiat, a fost adus doar în instanța de judecată de către partea vătămată, acesta fiind un coleg de serviciu*

al părții vătămate și la momentul producerii accidentului rutier nu s-a aflat la fața locului. Însă a venit după ce circumstanțele producerii accidentului rutier au fost examinate de agenții constatatori și numai după ce a fost telefonat de către partea vătămată să vină, și să-i ia automobilul deteriorat de la fața locului. Raportând declarațiile acestui martor în coraborare cu declarațiile martorilor oculari ai accidentului rutier Bordian Mihail, Cucuș Vitalie și Doroș Tudor, care s-au aflat nemijlocit în preajma producerii accidentului rutier, deoarece toți activează acolo, s-au dovedit a fi eronate; declarațiile părții vătămate Mihaila Nicolai trezesc dubii privind veridicitatea acestora, neconcordanța declarațiilor acestuia constă în faptul că distanța de la finele intersecției pînă la locul accidentului este de 14.20 metri și nu de 20 metri și că la întrebarea avocatului acesta a indicat că carosabilul are 3 benzi de circulație deși acuzatorului i-a relatat despre 2 benzi; declarațiile de la urmărirea penală date în calitate de parte vătămată cît și cele date în cadrul cercetării judecătorești vin în contradicție cu declarațiile primare de la urmărirea penală date sub formă de explicații și anume: „Se deplasa pe a doua bandă de circulație. În timpul deplasării în fața sa la o distanță de 20 metri, pe prima bandă se deplasa un camion care brusc a schimbat direcția de deplasare și el nu a reușit să frâneze tamponându-se cu camionul; învinuirea se combate și prin declarațiile inculpatului Bleandura Oleg, care nu au fost infirmate de organul de urmărire penală; decizia instanței de apel este ilegală, or la baza acesteia au fost puse declarațiile neveridice a părții vătămate, deși în baza aceluiași declarații a fost efectuat și raportul de expertiză autotehnică, care însă nu a fost luat în considerare de instanța de apel, indicând că nu a elucidat toate circumstanțele producerii accidentului rutier, prin ce instanța de apel a creat un precedent negativ, prin care rapoartele de expertiză efectuate la solicitarea părții acuzării sunt apreciate just, iar în speță raportul de expertiză efectuat întocmit în baza expertizei efectuate la demersul părții apărării”, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea nu constituie temeiuri de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate în speță, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

La fel, ce ține de temeiurile invocate de recurenți, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice

dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, Colegiul penal atestă că acestea nu și-au găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 413, 414, 417 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată a menținut just sentința de condamnare a lui Bleandura Oleg în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, însușindu-i motivele, totodată pronunțându-se asupra tuturor criticilor și examinând aspectele esențiale invocate în apelurile declarate, iar din conținutul deciziei instanței de apel nu se indentifică careva circumstanțe ce ar constitui eroare gravă de fapt. Totodată, se atestă cert că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, iar soluția instanței de apel, de menținere a sentinței primei instanțe prin care s-a constatat că Bleandura Oleg este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, în acțiunile acestuia fiind determinată veridic prezența tuturor elementelor acestei infracțiuni, soluție ce a fost întemeiată just pe cumulul de probe cercetate în prima instanță, verificat în ședința instanței de apel (f.d. 39, vol. II), descris și în prezenta decizie la pct. 5, probe ce au fost apreciate corect de către instanțele ierarhic inferioare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor conform art. 101 Cod de procedură penală, iar temeuri de a pune la îndoială corectitudinea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare sub aspectele contestate nu se indentifică de instanța de recurs ordinar.

În același context, cu privire la alegațiile prin care afirmă că conducătorul automobilului, partea vătămată Mihaila Nicolai avea posibilitatea de a evita impactul cu autocamionul condus de Bleandura Oleg și că primul este vinovat de provocarea accidentului rutier, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, or posibilitatea părții vătămate Mihaila Nicolai de a evita impactul cu autocamionul condus de inculpatul Bleandura Oleg, nu exclude existența încălcărilor pct. 40 alin. (1) lit. a), 42 alin. (1), (3) din Regulamentul Circulației Rutiere, (*înaintea virării la stânga sau întoarcerii, acesta nu s-a apropiat din timp de axa drumului, în cazul circulației dublu sens și acesta a efectuat manevra de întoarcere spre stânga ce era urmată de intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, pe un drum cu circulație în dublu sens ce avea cel puțin două benzi într-o direcție, loc unde este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus*) constatate just de instanțele ierarhic inferioare ca fiind comise de inculpatul Bleandura Oleg, ținând cont de inclusiv schema locului accidentului (f.d. 12, vol. I), or în lipsa acestor încălcări nu ar fi fost creată situația de pericol de accident rutier și nici nu ar fi dus la survenirea acestuia.

Cît privește criticile recurenților, precum că *„urmărirea penală a fost efectuată superficial și tendențios, fără a fi administrate suficiente probe în învinuirea lui, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate și în motivarea deciziei a utilizat argumentele procurorului, iar Bleandura Oleg a fost condamnat în lipsa cărorva probe care ar fi demonstrat vinovăția acestuia.”*, Colegiul penal notează că sunt neîntemeiate, or din materialele cauzei rezultă cert că în prezenta speță, pe parcursul procesului penal au fost administrate suficiente probe care demonstrează vinovăția lui Bleandura Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute în art. 264 alin. (1) Cod penal, relatate în sentință (f.d. 2, verso, 3 vol. II), descrise și în decizia instanței de apel (f.d. 46-47, vol. II), indicate și în prezenta decizie în pct. 5, or chiar inculpatul Bleandura Oleg fiind audiat în prima instanță (f.d. 169, vol. I) a declarat că *„deplasându-se de pe prima bandă de circulație pe a doua și ulterior pe a treia, a avut intenția de a se întoarce. A pornit semnalizatorul din stânga, s-a asigurat să treacă două autoturisme care veneau din direcția opusă, din urmă a văzut mercedesul la o distanță de 400 metri”*, în condițiile în care după cum a fost constatat corect și de instanțele inferioare, pct. 42 alin. (3) din Regulamentul Circulației Rutiere, stipulează expres că pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus.

La fel, din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 47-51, vol. II), se atestă cu certitudine că instanța de apel s-a expus argumentat și detaliat asupra chestiunilor esențiale invocate în cererea de apel declarată de către avocat cu inculpatul Bleandura Oleg, iar însușirea motivelor expuse în sentința primei instanțe, nu afectează soluția corectă a instanței de apel, astfel instanța de apel n-a admis nici o eroare în acest aspect, fapt ce este în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, a statuat că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cît privește motivul invocat de recurenți, precum că *„a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin refuzul în cadrul urmăririi penale să fie dispusă efectuarea expertizei autotehnice pentru a stabili vinovăția s-au nevinovăția inculpatului conform prevederile art. 19 alin. (3) și 254 Cod de procedură penală”*, Colegiul penal conchide că este inadmisibil, or la faza judecării cauzei în prima instanță, la cererea avocatului Popa Marin în numele inculpatului Bleandura Oleg (f.d. 186, vol. I), prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 01

septembrie 2015 (f.d. 140, vol. I), a fost dispusă efectuarea expertizei auto-tehnice, rezultatele căreia au fost consemnate în raportul de expertiză nr. 8100 din 16.10.2015 (f.d. 144-148, vol. I), și asupra acestui aspect s-a expus și instanța de apel în decizia sa (f.d. 50, vol. II), iar motive de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări a instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar, or în speță se observă cu certitudine că în prezenta cauză penală la nici o fază a procesului penal nu au fost admise careva încălcări ce ar fi încălcat dreptul la un proces echitabil al inculpatului Bleandura Oleg.

Totodată, în privința temeiului invocat de recurenți, stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, precum că „*a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului*”, Colegiul penal analizând textul recursului declarat, conchide că recurentul nu a specificat nici un argument în susținerea temeiului invocat, fapt ce denotă că a fost indicat pur declarativ.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Bleandura Oleg cu avocatul său Popa Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Bleandura Oleg XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda